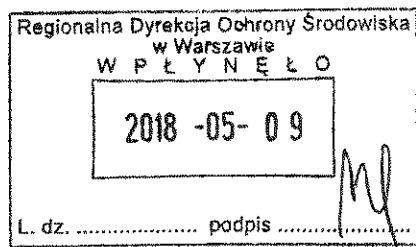

40 LAT DZIAŁALNOŚCI

BZ / 3686 / N / 2018

Warszawa, 08.05.2018 r.

Regionalna Dyrekcja
Ochrony Środowiska
ul. Sienkiewicza 3
00-015 Warszawa

Wobec ukazania się dn. 27. kwietnia br. kolejnego obwieszczenia (WOOŚ-II-4200.8.2016.WM.52) w sprawie budowy trasy S-7 chciałbym w imieniu kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców naszej Spółdzielni pogratulować determinacji w kwestii rzetelnego i szybkiego podjęcia tej ważnej dla dzielnicy Bemowa decyzji.

Powyższe wynika z faktu, że po kolejnym przedłużeniu terminu wydania opinii przez RDOŚ ustalonego ostatecznie do 30. maja 2018 r. (patrz obwieszczenie WOOŚ-II.4200.B.2016.MW.40 z dnia 31. stycznia 2018 r.) przyspieszono prace w taki sposób, że z ponad miesięcznym wyprzedzeniem mamy gotowy dokument. Oczywiście fakt, że obwieszczenie ukazuje się zaraz przed początkiem długiego weekendu, co skutecznie utrudnia reakcję zainteresowanych, wydaje się dziełem przypadku. Taktyka stosowana od wielu lat ma prawdopodobnie przynieść skuteczne narzucenie proponowanej od lat koncepcji nieakceptowanej przez mieszkańców i władze Dzielnicy Bemowo. O skandal ociera się fakt braku jakiegokolwiek reakcji po dostarczeniu Wam w dniu 26.10.2017 r. prawie 2900 wniosków od mieszkańców sprzeciwiającym się siłowemu rozwiązaniu tego problemu i rażącego lekceważenia społecznej opinii.

Jak to się ma do składanych deklaracji dbałości o środowisko i zdrowie ludności w kwestii zwalczania zjawiska smogu? Co tak naprawdę ma do powiedzenia Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, która z urzędu powinna chronić tych wartości, a prawdopodobnie nie czyni nic w tej sprawie – przynajmniej brak informacji.

Codzienne komunikaty zamieszczane w mediach dotyczące jakości powietrza jedynie potwierdzają rangę szkodliwości zanieczyszczeń powietrza w szczególności pyłami PM 2,5.

Podkreślam jeszcze raz, że planowany przebieg trasy S-7 znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie placówek służącym dzieciom (przedszkola, szkoły), co czyni upór w bezwzględnym forsowaniu jedynie słusznej koncepcji całkowicie niezrozumiałym.

Brak reakcji na społeczne postulaty potwierdza tylko Waszą arogancję. Po upływie prawie półrocznego okresu nie doczekaliśmy się żadnej, nawet zdawkowej odpowiedzi.

Nasze wystąpienie w tej sprawie z dnia 25.10.2017 r. zawierało w naszej ocenie rzetelne uzasadnienie i kontrpropozycje zasługujące na poważne potraktowanie (dla przypomnienia kopia pisma w załączeniu).

W związku z powyższym w imieniu bemowskiej społeczności składamy oficjalny protest dla uporczywie forsowanych rozwiązań i obecnie nie wnosimy jak było w w/w piśmie, lecz żądamy:

1. Włączanie do akt i uzupełnienie postępowanie o wariant III, wg projektów procedowanych przez Inwestora m.in. w latach 2004-2012 (do udostępnienia przez GDDKiA) oraz o opinię Rady Naukowej Kampinoskiego Parku Narodowego dopuszczającą przebieg trasy w wariacie III

wzdłuż zachodniej granicy dzielnicy Bemowo pod warunkiem realizacji inwestycji z zachowaniem przejścia dla zwierząt (do udostępnienia przez Burmistrza Dzielnicy Bemowo) oraz procedowanie projektu wg wariantu III;

2. Weryfikację, czy podkłady mapowe przedłożone przez Inwestora są aktualne. W części materiałów dostępnych publicznie podkłady mapowe są starsze niż 15 lat. W razie nieaktualności podkładów mapowych wnosimy o przerwę w procedowaniu prac nad Oceną Oddziaływania na Środowisko do czasu dostarczenia planów na aktualnych podkładach mapowych;
3. Odrzucenie wariantów II i IIb ze względu na znaczące oddziaływanie na środowisko ludności zamieszkującej, pracującej i uczącej się wzdłuż trasy w przebiegu tych dwóch wariantów w dzielnicach Bemowo i Bielany.

Niniejsze pismo przekazuję do wiadomości publicznej prosząc mieszkańców o czynny udział w zwalczaniu groźnych dla ich zdrowia i życia rozwiązań komunikacyjnych.

Prezes Zarządu

Robert Ambroziak

Do wiadomości:

1. Pan Michał Grodzki Burmistrz Dzielnicy Bemowo m. st. Warszawy, ul. Powstańców Śląskich 70, 01-381 Warszawa
2. Pan Marek Cackowski Radny Dzielnicy Bemowo m. st. Warszawy, ul. Powstańców Śląskich 70, 01-381 Warszawa
3. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa,
4. GDDKiA, ul. Wronia 53, 00-874 Warszawa
5. GDDKiA, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa
6. Pan Piotr Kędzierzawski – NIE PRZEZ MIASTO, ul. Pełczyńskiego 22e/32, 01-471 Warszawa
7. Stowarzyszenie „Zielone Mazowsze”, ul. Nowogrodzka 46 lok. 6, 00-695 Warszawa

8) a/a

BZ/N/8456/17

Warszawa, dnia 25.10.2017r.

Regionalna Dyrekcja
Ochrony Środowiska

ul. Sienkiewicza 3

00-015 Warszawa

Cielinski

W związku z obwieszczeniem z dnia 18 września 2017 r. dotyczącego drogi ekspresowej S-7 w kierunku Gdańska przedstawimy poniższe stanowisko w imieniu kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców SM WOLA.

Otóż jest to już drugie opracowanie RAPORTU Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, ponieważ wcześniejsze, które było podstawą wydania decyzji RDOŚ w Warszawie numer RDOŚ-14-WOOS-IIBP-6613-002/08 zostało uchylone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny dn. 24.11.2011r.

Efektom powyższego było opracowanie nowego raportu, który jest niestety obarczany szeregiem błędów, uchybień i naruszeń prawa. Zarząd SM WOLA w trosce o zdrowie i mienie mieszkańców wielokrotnie prezentował swoje stanowisko w prawie przedmiotowej drogi (patrz nasze pisma do GDDKiA):

- N/8428/10 z dn. 25.08.2010 r.
- N/6113/2013 z dn. 11.07.2013r.

(kopie w załączeniu).

Jesteście także Państwo w posiadaniu naszych zastrzeżeń i obaw, które zostały przesłane do WSA, co skutkowało uchyleniem przez sąd w dniu 24.10.2011 r. decyzji RDOŚ.

Aktualny raport nie spełnia wymogu wariantowości. Fundamentalną kwestią jest aby opracowanie to spełniało ten warunek poprzez poddanie analizie wariantu nr III, który jest najbardziej korzystny i BEZPIECZNY dla wszystkich mieszkańców Bemowa, gdyż nie przechodzi przez zasoby mieszkaniowe oraz w bezpośredniej bliskości placówek szkolnych. W poprzednim raporcie wariant nr III był brany pod uwagę i nie miał negatywnych rekomendacji. Wykluczenie obecnie tego wariantu z prowadzonych analiz sugeruje „siłowe” forsowanie koncepcji odrzucanej od kilkunastu lat przez Społeczność Bemowa (kopie uchwał RD w załączeniu: Stanowisko nr 1/07 Rady Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy z dnia 5 czerwca 2007r. oraz Stanowisko nr 1/04 Rady Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy z dnia 19 lutego 2004r). Przeprowadzona analiza wielokryterialna jedynie potwierdza to stanowisko. Szczegółowa ocena tej analizy sprowadza się do poniższych 8-miu punktów i zakończona jest podsumowaniem i wnioskami (załącznik – tabela).

1. Obliczenia zostały przeprowadzone prawidłowo, zgodnie przyjętą i opisaną w opracowaniu metodyką
2. Poważne wątpliwości budzi jednak rzetelność opracowania ze względu na opracowanie tylko jednego wariantu przydzielenia wag. W profesjonalnie wykonanym opracowaniu powinny znaleźć się przynajmniej dwa takie zestawienia (**model społeczny**, gdzie kryteria środowiska społecznego liczą się przede wszystkim, zaś kwestie ekologiczne powinny ustąpić interesom lokalnym oraz **model ekologiczny**, gdzie liczą się racje ochrony środowiska przyrodniczego, choć i środowisko społeczne może mieć znaczenie).
3. Przyjęto więcej kryteriów oceny społeczno-środowiskowej, co już na starcie analizy stawia tą część w pozycji uprzywilejowanej względem kryteriów środowiskowo-technicznych. Łączna suma wag na rzecz kryteriów społeczno-środowiskowych to 39, zaś środowiskowo-technicznych to jedynie 32. Może to wskazywać na zaistnienie zjawiska, które w języku potocznym nazywane jest „chcieniem wyniku”.
4. Kolejne zastrzeżenie budzą wartości przyjętych wag. Autorzy opracowania w jednym zdaniu uzasadniają przyjętą przez siebie w sposób arbitralny wartość. Brak tutaj jakiegokolwiek powołania się na opracowania fachowe, źródła literaturowe bądź internetowe czy też na literaturę w danej tematyce.
5. Autorzy omawiają w opracowaniu czynniki, które następnie nie są uwzględniane w analizie wielokryterialnej (np. wpływ na zanieczyszczenie powietrza – punkt 4.4.). Stwarza to konieczność powtórnego przeprowadzenia analizy wielokryterialnej z uwzględnieniem wszystkich wymienionych w opracowaniu czynników.
6. Brak istotnych kryteriów ważnych dla odpowiednio wysokiej jakości opracowania. Brak tutaj informacji chociażby o:
  - a. liczbie budynków mieszkalnych w odległości 0-50 m od drogi;
  - b. liczbie budynków mieszkalnych w odległości 50-100 m od drogi;
  - c. rozcięciach struktur przestrzennych;
  - d. przecięciach nieodbudowanych powiązań poprzecznych;
  - e. długości ekranów akustycznych i ich wyposażenie, np. dyfraktory;
  - f. kolizjach z obowiązującym zagospodarowaniem przestrzennym;
  - g. kolizjach z planowanym zagospodarowaniem przestrzennym.
7. Poważne zastrzeżenia budzi również metoda przydzielania punktów (wartość wskaźnika „x” w danym wariantcie podzielona przez maksymalną wartość wskaźnika „x”). Takie uproszczenie może być stosowane w przypadku, kiedy osiągnięta jest najwyższa wartość, która występuje w rzeczywistości (przykładem może być przydzielenie liczby punktów za liczbę dni deszczowych w danym roku – wtedy liczba dni z opadami jest dzielona przez 365). W tym przypadku takie uproszczenie jest błędem w przyjętej metodzie. W celu potwierdzenia przedstawionego stanowiska, wystarczy jedynie zmienić jednostki w kryteriach, które określone są przez pole powierzchni (np. „Maksymalna powierzchnia utraty siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej”) z hektarów na milimetry kwadratowe. Ocena punktowa oraz wazona pozostaną niezmiennymi, niemniej należy zadać pytanie czy warianty, które się różnią jedynie o 9,35 milimetra kwadratowego faktycznie powinny być aż tak bardzo różnicowane względem siebie w przedmiotowej analizie wielokryterialnej.

Właściwym podejściem w omawianej sytuacji, byłoby ustalenie zakresów przedziałów, za które będą przyznawane punkty (np. dla „Maksymalnej powierzchni utraty siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej” przedziały kształtowałyby się następująco: 0-5 ha – 0,25 p. ; 6-10 ha – 0,5 p. ; 11-15 ha – 0,75 p. ; ponad 16 ha – 1 p.).

8. Ostatnia wątpliwość dotyczy wprowadzonego kryterium zero-jedynkowego „Możliwość wystąpienia negatywnego oddziaływania”. Przy tak dużej wadze przydzielonej temu kryterium ma ono bardzo duży wpływ na kształtowanie oceny końcowej. Kryterium powinno zostać usunięte ze względu na bardzo szerokie podejście do tematu dzięki pozostałym kryteriom społeczno-środowiskowym.

Podsumowanie.

Przeprowadzona analiza wielokryterialna charakteryzuje się brakiem profesjonalizmu oraz przyjmowaniem wag i kryteriów bez wystarczającego uzasadnienia. Kwestionowana jest również sama metoda przyjmowania wartości punktowych. Przyjęte arbitralnie kryteria oraz ich wagi mogą wskazywać, że od samego początku faworyzowany był wariant nr II.

Wniosek.

Należy ponownie przeprowadzić analizę wielokryterialną. Dla zwiększenia poziomu profesjonalizmu oraz zapewnienia rzetelności opracowania, analiza powinna być zlecona niezależnej jednostce naukowej, np. instytutowi badawczemu czy wyższej uczelni lub powołanie Regionalnej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko do przygotowania i wydania opinii w przedmiotowej decyzji oraz powołanie do prac w komisji przedstawiciela dzielnicy Bemowo.

Ponadto wnosimy o:

1. Włączenie do akt i uzupełnienie postępowanie o wariant III, wg projektów procedowanych przez Inwestora m.in. w latach 2004-2012 (do udostępnienia przez GDDKiA) oraz o opinię Rady Naukowej Kampinoskiego Parku Narodowego dopuszczającą przebieg trasy w wariancie III wzdłuż zachodniej granicy dzielnicy Bemowo pod warunkiem realizacji inwestycji z zachowaniem przejścia dla zwierząt (do udostępnienia przez Burmistrza Dzielnicy Bemowo) oraz procedowanie projektu wg wariantu III;
2. Weryfikację, czy podkłady mapowe przedłożone przez Inwestora są aktualne. W części materiałów dostępnych publicznie podkłady mapowe są starsze niż 15 lat. W razie nieaktualności podkładów mapowych wnosimy o przerwę w procedowaniu prac nad Oceną Oddziaływania na Środowisko do czasu dostarczenia planów na aktualnych podkładach mapowych;
3. Odrzucenie wariantów II i IIb ze względu na znaczące oddziaływanie na środowisko ludności zamieszkującej, pracującej i uczącej się wzdłuż trasy w przebiegu tych dwóch wariantów w dzielnicach Bemowo i Bielany.

Należy zauważyć, że przykładem lekceważącego stosunku Inwestora do nakładanych na niego w pozwoleniu na budowę obowiązków jest trasa S-8, która pomimo eksploatacji od kilku lat nie została poddana pełnej ocenie porealizacyjnej oddziaływania na środowisko. Próba nałożenia na GDDKiA przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego kary w wysokości 50 000 zł za niespełnienie tego obowiązku w ciągu roku od oddania trasy do eksploatacji nie zrobiła na Inwestorze żadnego wrażenia.

Biorąc pod uwagę powyższe SM WOLA składa stanowczy sprzeciw odnośnie sposobu przygotowania do realizacji inwestycji mającej znaczny, negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi.

Należy podkreślić, że forsowana przez odpowiedzialne za przeprowadzenie procesu przygotowania inwestycji instytucje metoda konsultacji sprowadza się faktycznie do informowania społeczeństwa o podjętych decyzjach, Zwracamy uwagę, że stoi to w jawnej sprzeczności z zapisami konwencji podpisanej 25.06.1998 r. w Aarhus i ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską co ogłoszono w Dz. U. nr 78 poz.106.

Liczymy, że tym razem przytoczone argumenty zostaną poważnie potraktowane i zaowocują podjęciem rozmów, w których deklarujemy swój udział.

Prezes Zarządu
Robert Ambroziak

Do wiadomości:

1. Pan Michał Grodzki Burmistrz Dzielnicy Bemowo m. st. Warszawy, ul. Powstańców Śląskich 70, 01-381 Warszawa
2. Pan Marek Cackowski Radny Dzielnicy Bemowo m. st. Warszawy, ul. Powstańców Śląskich 70, 01-381 Warszawa
3. GDDKiA, ul. Wronia 53, 00-874 Warszawa
4. GDDKiA, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa
5. Pan Piotr Kędzierzawski – NIE PRZEZ MIASTO, ul. Pełczyńskiego 22e/32, 01-471 Warszawa
6. Stowarzyszenie „Zielone Mazowsze”, ul. Nowogrodzka 46 lok. 6, 00-695 Warszawa
7. a/a